

Jūros telkšo, upēs teka,
viskas alma, šniokšča, šneka,
skamba, aidi ir dainuoja,
džiaugsmo mariomis banguoja...
Saulės zuikiais džiugiai mirga,

ir rasos spingsulēm kirba...
Iš dangaus žvaigždutēm lyja,
pievom žydinčiom vilnija
ir po kojomis tau klojas!
O dar juokias, dar kvatojas!..

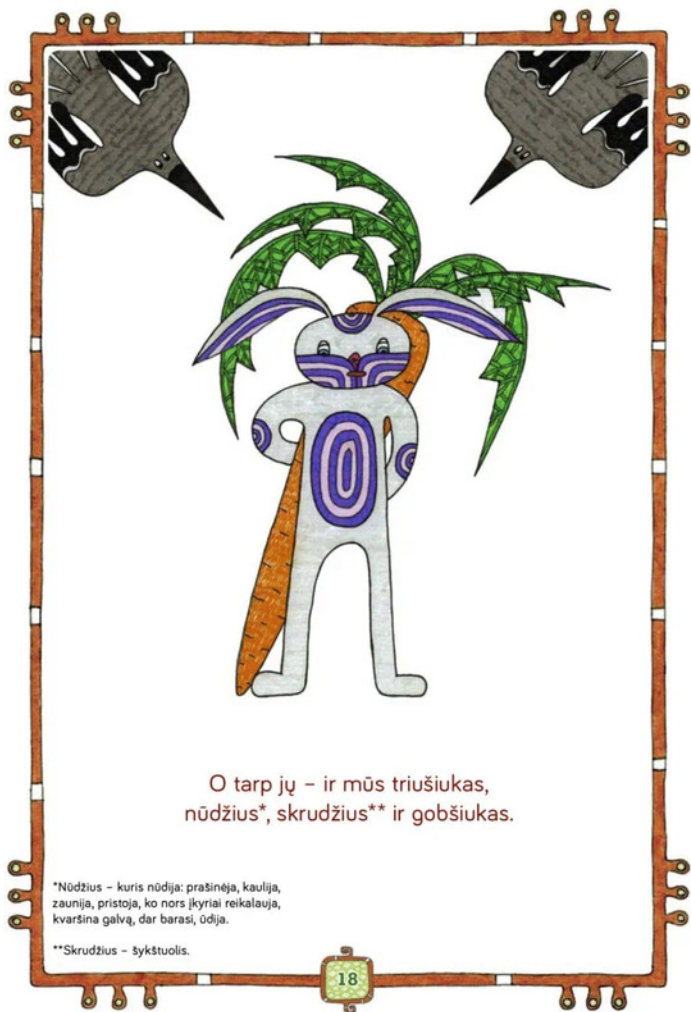

Iš kokios galybės rago
toji aibė atsirado?
Ir žolynų tankumynai,
ir drugelių margumynai,
gėris, grožis ir gausa,
ir didybė ta visa
randas, tarpsta IŠ DOSNUMO,
iš beribio VAIŠINGUMO
Saulės, Žemės ir Dangaus,
jų skairumo* mandagaus.
Tai dėl to taip gera esti,
viskas veša, tarpsta, klesti.
Ir visi viskuo dalinas –
draugas, svečias ar kaimynas.

*Skaira, skairumas – dosnumas,
duosumas, vaišingumas.

Tad visiems užtenka visko –
žemės, lauko, dangaus, miško!
Visi dirba dėl visų –
nuo želmens lig debesų!

O tarp jų – ir mūs triušukas,
nūdžius*, skrudžius** ir gobšiukas.

*Nūdžius – kuris nūdija: prašinėja, kaulija,
zaunija, pristoja, ko nors įkyriai reikalauja,
kvaršina galvą, dar barasi, ūdija.

**Skrudžius – šykštuolis.

Ak, ne koks jis buvo vaikas –
šiek tiek suktas, šiek tiek paikas,
tarpais net labai išdykęs,
prie darbų visai netikęs...

Daugelžadis netesėjas,
mažesnių vaikų skriaudėjas...

O svarbiausia – tikra gėda:
viską čiumpa, griebia, ėda,
nesiklausęs viską ima,
su kitais nesidalina...

Ko tiktai tėvai nedarė:
mokė, barė, kampan varė,
kad nustotų bent gobšauti,
kad išmokyti jis draugauti.

Bet tie mokslai jam nelipo
ir draugauti jam netiko:
sau vienam naudos jis vaikės.
Pažiūrėkim, kuo tai baigės.

Vienądien mamytė Morta
davė jam sultingą morką:
geltonpilvę, žaliakasę –
niekur šitokios nerasi!

Vaikšto Triušis pasikėlęs,
dailią morką nusitvėręs
ir visiem tą morką rodo –
net pats sau gražus atrodo.

Triušiu, kad ir nesmagu,
teko likti be draugų.

Eina saulelė aplinkui dangų

Lietuvių liaudies daina

Ei-na sau-le-lė ap-lin-kui dan-gų, dau-lė-lio, ap-lin-kui dangų.

Eina saulelė aplinkui dangų,
dau lėlio, aplinkui dangų.

Aplinkui dangų – Mėnulio kelti,
dau lėlio, Mėnulio kelti.

– Kelkis, Mėnuli, kelkis, šviesusis,
dau lėlio, kelkis, šviesusis.

Aš pati šviesi jau seniai kėliausi,
dau lėlio, seniai kėliausi.

Jau aš nušviečiau visą pasaulį,
dau lėlio, visą pasaulį.

Jau aš sušildžiau seną ir jauną,
dau lėlio, seną ir jauną.

Jau pradžiuginau didį ir mažą,
dau lėlio, didį ir mažą.

Jau paauginau visus augalėlius,
dau lėlio, visus augalėlius.

Jau pastiprinau visus gyvulėlius,
dau lėlio, visus gyvulėlius.

Dabar tu kelkis ir darbo imkis,
dau lėlio, ir darbo imkis.

Dabar tu nesnausk ir visus nuprausk,
dau lėlio, ir visus nuprausk.

Lietučiu skalsiu nuovargį nuplauk,
dau lėlio, nuovargį nuplauk.

Visus suguldyk, saldžiai pamigdyk,
dau lėlio saldžiai pamigdyk.

Godom apkaišyk, sapnais apklostyk,
dau lėlio, sapnais apklostyk.